

ydes $\frac{2}{3}$ Refusion af Staten. Vi skønner ikke Betydningen heraf, naar Talen er om, hvorvidt man derigennem kan komme et større Antal til Hjælp af dem, der føler Tidens Tryk. Vi skønner ikke, at Forholdet skulde være det rundt omkring i mange Kommuner, at man ikke har villet yde Støtte efter § 1, fordi man ikke selv kunde faa Del deri, men nok er villig til at yde Støtte efter § 2, fordi de velstillede nu er i Stand til at faa deres Del deraf. Vi skønner ikke, at man kan anlægge en saadan Betragtning paa Kommunalbestyrelserne Landet over, og vi tror heller ikke, at det for nogen Part vil være nyttigt at anlægge en saadan Betragtning.

Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper) begrundede sin Modstand mod de Skattebestemmelser, der nu foreligger i Lovforslaget, dermed, at hensynsløse Kommunalbestyrelser derigennem kan lægge Byrden over paa ganske faa, og deri har det ærede Medlem jo for saa vidt Ret, det skal erkendes. Men for det første maa man, synes det mig, ogsaa udstrække sin Tillid til Kommunalbestyrelserne saa vidt, at man gaar ud fra, at saadant ikke vil blive gjort, og skulde det blive forsøgt, er det mit Haab, at den højtærede Indenrigsminister, som jo dog skal give sit Samtykke til den Skala, som vil blive bragt i Anvendelse, og hvorefter den personlige Tillægsskat skal lignedes paa Indtægter, vil gøre denne sin Indflydelse gældende paa en saadan Maade, at det ikke bliver muligt for hensynsløse Kommunalbestyrelser, hvis saadanne findes, at paalægge Byrden paa en ubillig Maade. Jeg føler mig vedblivende overbevist om, at dette Lovforslag er, jeg vil ikke sige fejlfrit — der er ikke meget menneskeligt Værk, der er det —, men at det nu absolut fremtræder i en saadan Form, at det vil kunne gøre Fyldest overfor den Opgave, som skal løses ved dette Lovforslag, og det er paa den Basis, at jeg har tilladt mig at gentage min anbefaling af Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det foreligger i dette høje Ting nu ved tredje Behandling.

Vejstrup: Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger saavel til den ærede Ordfører som til det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Knuth). Den ærede Ordfører mente, at naar jeg havde henledt Opmærksomheden paa de uheldige Forhold, hvorunder særlig det mindre Landbrug i Øjeblikket lever, havde jeg gjort det med de kommende Tider for Øje, men jeg forsikrer den ærede Ordfører om, at det er ingenlunde

Tilfældet; det er netop med de øjeblikkelige Forhold for Øje, at jeg har omtalt de smaa Landbrugere. Jeg bebrejder for øvrigt ikke den ærede Ordfører, at han ikke har den Føling med de smaa Landbrugere, som vi andre har, der Dag ud og Dag ind lever iblandt dem, men den ærede Ordfører kan være overbevist om, at Forholdene stiller sig saaledes, at de øjeblikkelige Erhvervsmuligheder for det lille Landbrug gør det ret nødvendigt, at man træder hjælpende til. Jeg tror, at man skal være sig for at vente, indtil Nøden banker paa Døren, thi det maa være Lovgivningsmagtens Opgave at opsøge Trangen i Stedet for at vente, indtil Nøden er der.

Det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Knuth) gjorde sig skyldig i en lille Misforstaaelse, naar han troede, at jeg havde sagt, at der var en hel Del, der led Nød. Nej, jeg har sagt, at der rundt omkring i Landet sad en hel Del, som trængte, og som man burde imødekomme, før Nøden blev alt for iøjnefaldende.

Maa jeg sige til den ærede Ordfører, der mente, at Kommunernes Støtte nok skulde finde Vej til de smaa Hjem, som det var nødvendigt at hjælpe, at jeg forstaaer ikke, hvorpaa den ærede Ordfører begrundede dette, thi der findes kun to Veje i Henhold til § 1, nemlig enten at vedkommende henvender sig til Kommunalbestyrelsen og beder om den Hjælp, som den finder er nødvendig, eller ogsaa at Kommunalbestyrelsen kommer til vedkommende og siger — hvis der overhovedet findes en saa human Kommunalbestyrelse —: Hør min Ven, du er jo uheldigt stillet, vil du ikke have Hjælp? Jeg ved ikke, hvilken af Delene der er mest at foretrække — begge forekommer mig at være i høj Grad uheldige og ydmygende. Det, man burde gøre, var derfor at regulere i saa stor Udstrækning som muligt i Henhold til § 2.

Maa jeg saa sige til det ærede 3die Medlem for 3die Kreds, som vilde paastaa, at de Udtalelser, det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds havde fremsat, ikke indeholdt en dyb Mistillid til Kommunalbestyrelserne, at det ærede 3die Medlem for 3die Kreds' Udtalelser jo ingenlunde afkræftede det, jeg havde udtalt. Tværtimod var Forholdet det, at det ærede Medlem uddybede denne Mistillid. Han mente i Virkeligheden, at der vilde findes en hel Del hensynsløse Kommunalbestyrelser, som i høj Grad vilde udnytte de Skatteregler, her foreslaas, og derfor vilde det ærede Medlem have Skattereglerne fastslaaet i Lovgivningen. Jeg indrømmer, at